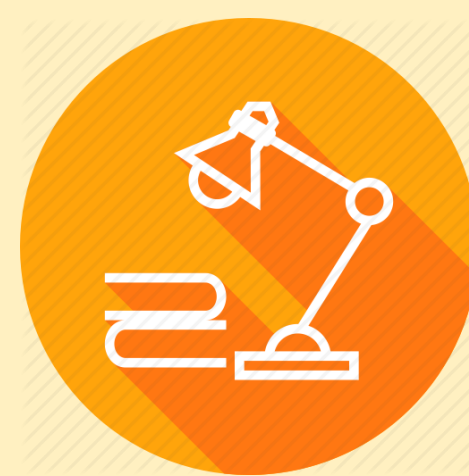

คู่มือสำหรับการพิมพ์บทความวิจัย

โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

RGraduate **S**chool,
Ramkhamhaeng
University

สารบัญ

	หน้า
คำแนะนำก่อนส่งบทความเข้าพิจารณาคัดเลือก	1
หลักเกณฑ์ในการพิจารณาต้นฉบับบทความวิจัย.....	2
องค์ประกอบของบทความต้นฉบับ (บทความวิจัย)	3
ตัวอย่างการพิมพ์บทความวิจัย (ฉบับที่ 1)	4
ตัวอย่างการพิมพ์บทความวิจัย (ฉบับที่ 2)	15
การพิมพ์อ้างอิงในเนื้อหาและการพิมพ์เอกสารอ้างอิงในท้ายบทความ	25

คำแนะนำก่อนส่งบทความเข้าพิจารณาคัดเลือก

ต้นฉบับบทความที่ส่งเข้าพิจารณา ควรมีคุณค่าทางวิชาการ โดยผู้เขียนหรือคณะผู้เขียนเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ขึ้นเอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีนโยบายส่งเสริมให้ผู้เขียนผลงานทุกคนมีจริยธรรมในการวิจัย ไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น หรือนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม การนำข้อความของผู้อื่นมาใช้ ได้แก่ การคัดลอกคำต่อคำ การถอดความ การสรุปข้อเท็จจริง ข้อมูลเสริม เป็นต้น ในทุกกรณีเหล่านี้ ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อความ ทั้งนี้ บทความดังกล่าวจะต้องนำเสนอแนวคิดหรือหลักการใหม่ที่เป็นไปได้ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีและวรรณกรรมที่เป็นที่ยอมรับ นำไปสู่การพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ มีความสมบูรณ์ในด้านเนื้อหา หลักภาษาและรูปแบบการพิมพ์ โดยจะต้องผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการตรวจแก้ไขบทความ อาจส่งกลับคืนให้ผู้เขียนหรือคณะผู้เขียนแก้ไขเพิ่มเติมต้นฉบับใหม่ แล้วแต่กรณี เพื่อให้บทความมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ต้นฉบับที่ผ่านการพิจารณาจะต้องมีความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้เท่านั้น บทความวิจัยที่ผ่านการคัดเลือกเป็นข้อคิดเห็น ข้อค้นพบของผู้เขียนผลงาน ซึ่งผู้เขียนผลงานดังกล่าว จะเป็นผู้รับผิดชอบในทุกกรณีอันอาจเกิดขึ้นจากผลงานนั้น ๆ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาต้นฉบับบทความวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาและดำเนินการ ดังนี้

1. พิจารณาไม่รับสมัครเข้าร่วมนำเสนอผลงาน (ตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงก่อนประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์นำเสนอผลงาน) ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- บทคัดย่อ/Abstract ไม่ถูกต้องตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด
- บทความวิจัยไม่ถูกต้องตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด
- ไม่พิสูจน์อักษร (พิมพ์ผิด)
- ขำระค่าลงทะเบียนล่าช้า และ/หรือไม่ครบถ้วน
- ไม่แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
- ส่งต้นฉบับบทความ (ฉบับแก้ไข) ล่าช้ากว่าวันที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

2. พิจารณาเลือกกลุ่มการนำเสนอผลงาน

3. พิจารณาคัดเลือกผลงานวิจัยที่จะนำเสนอในการประชุมวิชาการและการรวมเล่มรายงานการประชุม (proceedings)

4. ผู้นำเสนอผลงานทุกคนต้องเข้าร่วมการประชุมใหญ่ในภาคเช้า จึงจะมีสิทธิ์ได้นำเสนอผลงานของตนเอง

5. ผู้นำเสนอผลงานแบบบรรยาย จะต้องมานำเสนอผลงานด้วยตนเองในวันและเวลาที่กำหนด หากพบว่าไม่มาบรรยายจะถือว่า บทความวิจัยนั้น ไม่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานในครั้งนี้ และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง จะได้ทำหนังสือแจ้งไปยังสถาบันต้นสังกัดต่อไป

6. การพิจารณาคัดเลือกผลงานและการตัดสินกรณีใด ๆ ตามข้อ 1 ถึง ข้อ 5 โดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถือเป็นที่สุด

องค์ประกอบของบทความต้นฉบับ (บทความวิจัย)

บทความควรรำเสนอรายงานการวิจัยและผลที่ได้รับอย่างเป็นระบบ โดยบทความควรมีองค์ประกอบดังนี้ (สามารถมีหัวข้อหรือองค์ประกอบที่แตกต่างได้)

1. บทนำ (introduction) โดยครอบคลุมความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย พร้อมทั้งเสนอภาพรวมของบทความ
2. ทบทวนวรรณกรรม (literature review)
3. ระเบียบวิธีวิจัย (research methodology) ที่สามารถอธิบายวิธีดำเนินการวิจัยรวมถึงการเก็บข้อมูลหรือเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยอย่างชัดเจน
4. ผลการศึกษา (research finding)
5. อภิปรายและสรุปผลการวิจัย (discussion and conclusion)
6. ข้อเสนอแนะการวิจัย (recommendation)
7. เอกสารอ้างอิง (references)

ตัวอย่างการพิมพ์บทความวิจัย (ฉบับที่ 1)

ขนาดกระดาษ A4/ ตั้งค่าหน้ากระดาษ บนและล่าง 3.0 ซม. ซ้ายและขวา 2.0 ซม./
ชื่อเรื่อง อักษรขนาด 16 ฟอนต์หนา/ ชื่อผู้เขียน อักษรขนาด 14/ บทความใช้ฟอนต์
Angsana New ทั้งหมด รวมทั้งฉบับแล้ว ไม่เกิน 10 หน้า

1

ใส่หมายเลขหน้าด้านบนจัดให้อยู่กลางหน้า
ด้วยอักษรขนาด 14

ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุน มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (EVA) กำไรต่อหุ้น (EPS) และผลตอบแทนของ หลักทรัพย์: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนไทยที่มีการกำกับดูแลกิจการระดับดีเลิศ

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ประเทศไทย¹

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ประเทศไทย²

*ผู้รับผิดชอบบทความ: wongtawan.uthumrat@gmail.com

คำว่า “บทคัดย่อ” ขนาด 14 ฟอนต์หนา
จัดให้อยู่กลางหน้า

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องภาษาไทย อักษรขนาด 16 ฟอนต์ปกติ จัดรูปแบบบรรทัดแรก
ยาวที่สุด บรรทัดที่ 2 หรือบรรทัดที่ 3 (ถ้ามี) ให้มีความยาวลดหลั่นกันลงมา
จัดให้อยู่กลางหน้า โดยคลิกที่ปุ่ม

ชื่อผู้เขียน (ไม่ต้องใส่คำนำหน้า) สังกัด และอีเมลผู้รับผิดชอบบทความ
อักษรขนาด 14 ฟอนต์ปกติ จัดให้อยู่กลางหน้า

งานวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุน ซึ่งส่งผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่มเชิง
เศรษฐศาสตร์ (EVA) และกำไรต่อหุ้น (EPS) กำไรต่อหุ้น และผลตอบแทนหลักทรัพย์ โดย
3 ปีติดต่อกัน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ถึงปี พ.ศ. 2560 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยแบบ
Regression แบบ Random Effect ผลการศึกษา
เศรษฐศาสตร์และกำไรต่อหุ้นในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ เมื่อโครงสร้างเงินทุนเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ต้นทุนจากการก่อหนี้
สูงขึ้น เมื่อมีต้นทุนที่สูงขึ้นทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และกำไรต่อหุ้นลดลง ดังนั้น เมื่อโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์กับ
มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และกำไรต่อหุ้นในทิศทางเดียวกัน แต่
ผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของกำไรต่อหุ้น ไม่พบความสัมพันธ์ที่
บัญชีให้เป็นไปตามเกณฑ์การทาง
ดีกว่ากำไรต่อหุ้น

เนื้อหาในบทคัดย่อความยาว ไม่เกิน 15 บรรทัด
เนื้อหาควรประกอบด้วย
-วัตถุประสงค์ของการวิจัย
-วิธีดำเนินการวิจัย
-ผลการวิจัย

การพิมพ์เนื้อหา ทั้งบทความให้ใช้อักษรขนาด 14 ฟอนต์ปกติ จัดชิดซ้าย
โดยคลิกที่ปุ่ม
ระยะห่างระหว่างบรรทัด (line spacing) ของเนื้อหาทั้งหมดให้ใช้ 1.0
และห้ามบีบตัวอักษร
***สำหรับการเว้นวรรค ให้เว้นวรรค 1 เคาะหรือ 1 ระยะอักษรพิมพ์เท่านั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์
กำกับดูแลกิจการระดับดีเลิศต่อเนื่องอย่างน้อย
งเสริมภูมิคุ้มกันด้วยวิธี Unbalanced Panel Data
มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มเชิง
ที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ต้นทุนจากการก่อหนี้
ศาสตร์มีความสัมพันธ์กับอัตรา
ทุนรวมในทิศทางเดียวกัน แต่
รปรับปรุงที่ปรับรายการทาง
นผลตอบแทนหลักทรัพย์ได้

คำสำคัญ: การกำกับดูแลกิจการ, กำไรต่อหุ้น, ผลตอบแทนหลักทรัพย์

คำว่า “คำสำคัญ:” ขนาด 14 ฟอนต์หนา กำหนดให้พิมพ์คำสำคัญ
จำนวน 3 คำ คั่นด้วยเครื่องหมายคอมม่า (,) ใช้ฟอนต์ปกติ จัดชิดซ้าย

ในส่วนของภาษาอังกฤษให้เริ่มต้นขึ้นหน้าใหม่ในหน้าที่ 2

The Relationship Between Capital Structure, Economic Value Added, Earning Per Share, and Stock Return:

Evidence from Thai Listed Companies with Excellent

ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ อักษรขนาด 16 ฟอนต์ปกติ จัดรูปแบบบรรทัดแรกยาวที่สุด บรรทัดที่ 2 หรือบรรทัดที่ 3 (ถ้ามี) ให้มีความยาวลดหลั่นกันลงมา จัดให้อยู่กึ่งกลางหน้า โดยคลิกที่ปุ่ม

Wongtawan Uthumrat^{1*}

Pariyada Sukcharoensin²

Economics, Graduate School of Development Economics, National Institute of Development Administration, Thailand¹

Graduate School of Development Economics, National Institute of Development Administration, Thailand²

*Corresponding author: wongtawan.uthumrat@gmail.com

คำว่า “Abstract” ขนาด 14 ฟอนต์หนา
จัดให้อยู่กึ่งกลางหน้า

Abstract

ชื่อผู้เขียน (ไม่ต้องใส่คำนำหน้า) สังกัด และอีเมลผู้รับผิดชอบบทความ
อักษรขนาด 14 ฟอนต์ปกติ จัดให้อยู่กึ่งกลางหน้า

This research aims to study the effect of capital structures on the Economic Value Added (EVA) and Earning Per Share (EPS) resulting in the relationship between EVA and EPS. Companies with excellent CG score 3 years consecutively selected in this study are from companies. Data are collected during 2010-2018. The unbalanced panel data regression with fixed effect model is used to examine the empirical results show that capital structure is negatively related with EVA and EPS. When debt increases and at the same time, EVA and EPS decrease. Further, EVA has positive relationship with stock return. However, EPS shows no relationship with stock returns. Since EVA is calculated by adjusting accounting items to be align with economic values including incurred opportunity cost then it can reflect the stock return better than EPS.

เนื้อหาใน Abstract ความยาวไม่เกิน 15 บรรทัด
เนื้อหาควรประกอบด้วย
-วัตถุประสงค์ของการวิจัย
-วิธีดำเนินการวิจัย
-ผลการวิจัย

Keywords: Capital Structure, Corporate Governance, Earning Per Share

คำว่า “Keywords:” ขนาด 14 ฟอนต์หนา กำหนดให้พิมพ์คำสำคัญ
จำนวน 3 คำ กันด้วยเครื่องหมายคอมม่า (,) ใช้ฟอนต์ปกติ จัดชิดซ้าย

การย่อหน้า ให้ย่อหน้าเข้าไป 0.5 นิ้ว

บทนำ

เป้าหมายทางธุรกิจ คือ การสร้างความมั่งคั่งสูงสุดให้กับผู้ถือหุ้น กล่าวคือ การทำให้ราคาหลักทรัพย์มีมูลค่าสูงสุด ซึ่งมีหลากหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ผลการดำเนินงาน การจ่ายเงินปันผล การเติบโตของกิจการ โครงสร้างเงินทุน เป็นต้น ซึ่งในการประกอบธุรกิจ แหล่งเงินทุนของกิจการมาจาก 2 แหล่ง คือ ส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนของบริษัท จึงทำให้เราต้องคำนึงถึงต้นทุนของเงินทุน นั่นคือ ต้นทุนส่วนของผู้ถือหุ้น และต้นทุนส่วนของบริษัท ซึ่งความแตกต่างของต้นทุนนั้นขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงและผลตอบแทน โดยที่ถ้าโครงสร้างเงินทุน การพิมพ์คำศัพท์ภาษาอังกฤษกำกับในวงเล็บ คำศัพท์ทั่วไป ให้พิมพ์ด้วยอักษรพิมพ์เล็กทุกตัวอักษร (WACC) จะอยู่ในระดับที่ต่ำสุด ส่งผลให้ระดับราคาหลักทรัพย์สูงสุด ดังนั้น เราจะพิจารณาจากข้อมูลต่าง ๆ ของกิจการ เช่น ผลการดำเนินงานของกิจการในรอบหนึ่ง ๆ ซึ่งมาตรวัดที่นักลงทุนนิยมและให้ความสำคัญ คือ กำไรขาดทุน ซึ่งแสดงถึงผลต่างของรายได้และต้นทุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ถ่วง (accrual basis) นำเสนอออกมาในรูปกำไรสุทธิ หรือแสดงเป็นกำไรต่อหุ้น (Earning Per Share--EPS) แต่แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ กำไรที่แสดงในงบการเงินนั้น ยังไม่ใช่กำไรที่แท้จริง เพราะตามแนวคิดทางด้านเศรษฐศาสตร์ มีต้นทุนที่เรียกว่า ต้นทุนแฝง (implicit interest cost) ซึ่งเกิดขึ้นจากต้นทุนค่าเสียโอกาส (opportunity cost) ที่จะต้องสูญเสียไป เช่น การลงทุนในโครงการหนึ่ง ๆ แทนที่จะไปลงทุนในโครงการอื่นที่คาดว่าจะได้ผลตอบแทนที่สูงกว่า เป็นต้น อันจะก่อให้เกิดผลตอบแทนจากการลงทุนนั้น ซึ่งเศรษฐศาสตร์ ดังนั้น จึงควรรับรู้ต้นทุนในส่วนนี้ด้วย เพื่อทราบต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่แท้จริง สำหรับมาตรวัดที่เชื่อกันว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับประเมินมูลค่าของผลกำไรขาดทุนในแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์นี้เรียกว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (Economic Value Added--EVA) (วรนิษฐ์ พรพัฒนะวัฒน์, 2560) ซึ่งโครงสร้างเงินทุน ต้นทุนของเงินทุน มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์นั้นมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เมื่อโครงสร้างเงินทุนอยู่ในระดับที่เหมาะสมแล้ว ต้นทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักจะอยู่ในระดับที่ต่ำสุด ส่งผลให้ระดับราคาหลักทรัพย์สูงสุด และจะทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์สูงสุดด้วยเช่นกัน แสดงถึงความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้นสูงสุด

นอกจากนี้ การประกอบธุรกิจต่างมุ่งหวังเพื่อที่จะให้กิจการมีความสามารถในการสร้างผลกำไรและเติบโตก้าวหน้าต่อไปในอนาคต แต่กิจการจำเป็นต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถเปิดเผยข้อมูลตรวจสอบได้ และมีผลการปฏิบัติงานในแต่ละส่วนงานอย่างมีมาตรฐาน อีกทั้งยังเป็นการคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย เช่น ผู้บริหาร คณะกรรมการ ผู้ถือหุ้น และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ โดยการกำกับดูแลกิจการเป็นโครงสร้างที่สำคัญที่ช่วยในการบริหาร ตรวจสอบ เพื่อให้การเติบโตของธุรกิจเป็นไปอย่างมั่นคง ดังนั้น กิจการที่มีการกำกับดูแลที่ดี คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ควรจะดำเนินกิจการที่ส่งผลให้ระดับราคาหลักทรัพย์สูงสุด มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์สูงสุด ซึ่งจะส่งผลให้มูลค่ากิจการและความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้นสูงสุด

คำว่า “วัตถุประสงค์ของการวิจัย”
ขนาด 14 พอนด์หนา
จัดให้อยู่กลางหน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ มุ่งเน้นไปที่บริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการระดับดีเลิศ ตามการจัดอันดับโดยสถาบันกรรมการบริษัทไทย เพื่อศึกษาว่า โครงสร้างเงินทุน (capital structure) ส่งผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (EVA) และกำไรต่อหุ้น (EPS) หรือไม่ อย่างไร และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (EVA) และกำไรต่อหุ้น (EPS)

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเพิ่มมูลค่าของกิจการ จะต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ทั้งนี้เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียได้รับผลตอบแทนอย่างเป็นธรรม โดยหากกิจการมีโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมแล้ว ตามทฤษฎีนั้นจะส่งผลให้มูลค่ากิจการสูงที่สุด นอกจากนี้แนวคิดทางด้านเศรษฐศาสตร์ การอ้างอิงเอกสารฉบับภาษาไทยในเนื้อหาให้พิมพ์ชื่อ-สกุลและปี พ.ศ. โดยไม่ต้องระบุเลขหน้า ซึ่งข้อมูลอ้างอิงนี้ ต้องตรงกันกับเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกประการ

มูลค่าเพิ่มเชิง
เป็นเทคนิคการ
ปัจจุบันถือเป็นเครื่องมือ
สำคัญในการประเมินประสิทธิภาพของการบริหารองค์กรได้อย่างเหมาะสม ซึ่งแสดงถึงมูลค่าที่เพิ่มขึ้นขององค์กร หรืออีกนัยหนึ่งก็คือมูลค่าเชิงเศรษฐกิจที่สูงกว่าต้นทุนของเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงาน (ณัฐชา วัฒนวิไล, 2554) จากแนวคิดดังกล่าว มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ โครงสร้างเงินทุน กำไรต่อหุ้น และผลตอบแทนต่อหลักทรัพย์มีงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ในส่วนแรก ลักษณะงานวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ และกำไรต่อหุ้น ได้แก่ งานวิจัยของ Hu (2016) พบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ของกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ ประเทศจีน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Goyal (2013) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนและความสามารถในการทำกำไร โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินเดีย กลุ่มธนาคารพาณิชย์ ซึ่งพบว่า โครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกตรงอันเนื่องมาจากความสามารถในการทำกำไร

ในส่วนที่สอง ลักษณะงานวิจัยที่ศึกษาโครงสร้างเงินทุนและกำไรต่อหุ้น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างเงินทุนและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์

การอ้างอิงเอกสารฉบับภาษาอังกฤษในเนื้อหาให้พิมพ์เฉพาะนามสกุลและปี ค.ศ. โดยไม่ต้องระบุเลขหน้า ซึ่งข้อมูลอ้างอิงนี้ ต้องตรงกันกับเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกประการ

เชิง
ณน์ (2561)

ธุรกิจบริการ หมวดธุรกิจพาณิชย์ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ และพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน แต่หากนำขนาดขององค์กรมาเป็นตัวแปรควบคุม จะพบว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน และขนาดขององค์กรมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ Aravind (2015) ซึ่งศึกษาบริษัทจดทะเบียน BSE-SENSEX ประเทศอินเดีย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และราคาหลักทรัพย์ ในขณะที่งานวิจัยของ นิกซ์นิภา บุญช่วย และสุพรรณิกา สันป่าแก้ว (2561) กรณีศึกษากลุ่มหลักทรัพย์พลังงานและสาธารณูปโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากผล

การศึกษาพบว่า อัตรากำไรสุทธิมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการจ่ายเงินปันผล และงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอธิบายผลตอบแทนหลักทรัพ์โดยเปรียบเทียบระหว่างกำไรทางบัญชีและกำไรทางเศรษฐศาสตร์ จากงานวิจัยของ Alikhan (2016) เป็นงานวิจัยศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และกำไรทางบัญชี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาด KSE (Karachi Stock Exchange) พบว่า กำไรทางบัญชีสามารถอธิบายราคาหลักทรัพ์ได้ดีกว่ามูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์

ดังนั้น จากผลการศึกษาที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่า โครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และกำไรต่อหุ้น แต่ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และกำไรต่อหุ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนหลักทรัพ์ยังไม่ชัดเจน ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความฉบับนี้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุน มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ และกำไรต่อหุ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพ์ (capital gain yield) อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (dividend yield) และอัตราผลตอบแทนรวม (total return) โดยรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) จาก SETSMART โดยมุ่งเน้นบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย ระดับดีเลิศ ข้อมูลรายปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2553-2561 โดยมีความต่อเนื่อง (consistency) ในระดับดีเลิศ ที่ได้รับรางวัลต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปี ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงกิจการที่มีความสำคัญต่อการกำกับดูแลกิจการ และให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่อง จำนวนทั้งสิ้น 74 บริษัท โดยไม่รวมบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน เนื่องจากมีข้อบ่งชี้พิเศษที่ทำให้โครงสร้างเงินทุนแตกต่างจากธุรกิจอื่น ๆ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย จะเป็นการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลที่รวบรวม แล้วทำการวิเคราะห์สมการถดถอย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Panel Data ซึ่งเริ่มจากการทดสอบความนิ่งของข้อมูล โดยการทดสอบ Unit Root แล้วประมาณสมการถดถอย Panel Data แบบ Random Effect เพื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติแบบ 2 ทาง เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ดังสมการต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และกำไรต่อหุ้น

$$EVA_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 D/V_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \quad \text{----- (Model 1)}$$

$$EPS_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 D/V_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \quad \text{----- (Model 2)}$$

ส่วนที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และกำไรต่อหุ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพ์ อัตราเงินปันผลตอบแทน และอัตราผลตอบแทนรวม

$$R_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 EVA_{i,t} + \beta_2 \ln MC_{i,t} + \beta_3 \ln Sale_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \quad \text{----- (Model 3)}$$

$$R_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 EPS_{i,t} + \beta_2 \ln MC_{i,t} + \beta_3 \ln Sale_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \quad \text{----- (Model 4)}$$

$$Div_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 EVA_{i,t} + \beta_2 \ln MC_{i,t} + \beta_3 \ln Sale_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \quad \text{----- (Model 5)}$$

$$Div_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 EPS_{i,t} + \beta_2 \ln MC_{i,t} + \beta_3 \ln Sale_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \quad \text{----- (Model 6)}$$

$$TR_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 EVA_{i,t} + \beta_2 \ln MC_{i,t} + \beta_3 \ln Sale_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \quad \text{----- (Model 7)}$$

$$TR_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 EPS_{i,t} + \beta_2 \ln MC_{i,t} + \beta_3 \ln Sale_{i,t} + \varepsilon_{i,t} \quad \text{----- (Model 8)}$$

โดยที่ $D/V_{i,t}$ คือ อัตราส่วนหนี้สินไม่หมุนเวียนต่อผลรวมของส่วนของผู้ถือหุ้นและหนี้สินไม่หมุนเวียนของบริษัท i ณ เวลา t ; $EVA_{i,t}$ คือ มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์; $EPS_{i,t}$ คือ อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น; $R_{i,t}$ คือ อัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์; $Div_{i,t}$ คือ อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน; $TR_{i,t}$ คือ อัตราผลตอบแทนรวม; $MC_{i,t}$ คือ มูลค่าตามราคาตลาด (market capitalization); $Sale_{i,t}$ คือ ยอดขาย (sale)

แบบจำลองข้างต้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาความสัมพันธ์ตามแนวคิดและทฤษฎี รวมถึงวรรณกรรมที่ทบทวนมาว่าโครงสร้างเงินทุนส่งผลต่อกำไรต่อหุ้นและมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ และปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อผลตอบแทนของการลงทุนในหลักทรัพย์

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) อธิบายลักษณะข้อมูลที่รวบรวม ในกลุ่มบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการระดับดีเลิศ จำนวน 74 บริษัท พบว่า กำไรต่อหุ้น (EPS) มีการกระจายตัวของข้อมูลสูงที่สุด รองลงมาด้วยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์

คำว่า “ตาราง” ขนาด 14 ฟอนต์หนา จัดชิดซ้าย

“ชื่อตาราง” ให้พิมพ์โดยขึ้นบรรทัดใหม่ ขนาด 14 ฟอนต์ปกติ ตัวอักษรแอน จัดชิดซ้าย

ว่ากลุ่มบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการระดับดีเลิศ มี

การพิมพ์ตัวเลขในตาราง “จุดทศนิยม” ต้องตรงกัน

ตาราง 1

ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการ CGR ระดับดีเลิศ

Variable	Mean	Median	Maximum	Minimum	Standard Deviation
EVA (บาท)	-0.17	-0.03	5.60	-5.83	1.42
EPS (บาท)	1.96	0.99	17.08	-3.70	3.18
D/V (เท่า)	0.33	0.36	0.79	0.00	0.17
R (เท่า)	0.09	0.02	2.63	-0.69	0.41
Div (เท่า)	0.03	0.03	0.23	0.00	0.02
TR (เท่า)	0.12	0.06	2.64	-0.61	0.41
Ln MC (บาท)	23.86	23.74	27.90	19.44	1.80
Ln Sale (บาท)	16.57	16.35	21.78	12.50	1.78

สำหรับการวิเคราะห์สมการถดถอย (regression analysis) จะอธิบายถึงโครงสร้างเงินทุนว่ามีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและกำไรต่อหุ้นหรือไม่ อันจะส่งผ่านความสัมพันธ์ดังกล่าวไปยังความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนหลักทรัพย์กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและกำไรต่อหุ้นผลการศึกษาดังกล่าวได้ดังต่อไปนี้

← ก่อนพิมพ์ตารางให้เว้น 1 บรรทัด (1 Enter)

ตาราง 2

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุน มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและกำไรต่อหุ้น

Variables	Model 1	Model 2
	Coefficients	Coefficients
Constant	-0.2888**	1.7770**
D/V Ratio	-1.7485*	-3.5778**
R ²	1.19%	
Adjusted R ²	0.83%	1.80%
F value	3.3096*	6.1751**

← เส้นตาราง ให้ใส่เฉพาะเส้นแนวนอนเท่านั้น

**Significant at the .05 level (2-tailed); *Significant at the .10 level (2-tailed)

← เมื่อพิมพ์ตารางเสร็จสิ้นให้เว้น 1 บรรทัด (1 Enter)

โครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและกำไรต่อหุ้นอย่างมีนัยสำคัญ ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ เมื่อกิจการมีการก่อหนี้ที่สูงขึ้นถึงระดับหนึ่ง จะทำให้ต้นทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (WACC) สูงขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นเมื่อกิจการมีการขยายการลงทุน จึงมีต้นทุนของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุนสูงขึ้นตามไปด้วย ทำให้หลังจากหักภาระด้านต้นทุนแล้ว กำไรทางเศรษฐกิจหรือมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจลดต่ำลง (นริศรา นันดาภิวัฒน์, 2551) จึงสรุปได้ว่า จากผลการศึกษา โครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและกำไรต่อหุ้นในกลุ่มบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการระดับดีเลิศ

ตาราง 3

แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจและกำไรต่อหุ้น

Variables	อัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคา		อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน		อัตราผลตอบแทนรวม	
	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6	Model 7	Model 8
Constant	-0.5851	-0.4786	0.0212	0.0357	-0.5654	-0.4423
EVA	0.0491***		0.0019**		0.0522***	
EPS		0.0095		0.0009		0.0109
lnMC	0.0618**	0.0611**	-0.0019	-0.0019	0.0606**	0.0601**

← ไม่ขีดเส้นปิดท้ายตาราง กรณีข้อมูลในตารางยังไม่จบ

← กรณีพิมพ์เนื้อหาในตารางไม่จบในหน้าเดียว ให้ทำตารางต่อในหน้าถัดไป

ขั้นตอนตารางต่อด้วยคำว่า “ตาราง” ขนาด 14 ฟอนต์หนา จัดชิดซ้าย ส่วนคำว่า “(ต่อ)” ให้พิมพ์ด้วยขนาด 14 ฟอนต์ปกติ

ตาราง 3 (ต่อ)

Variables	อัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคา		อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน		อัตราผลตอบแทนรวม	
	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6	Model 7	Model 8
lnSale	-0.0477	-0.0547**	0.0034	0.0025	-0.0451	-0.0535**
R^2	4.92%	2.64%	ตาราง (ต่อ) ให้ทำหัวตารางด้วย และปิดท้ายตารางด้วยการขีดเส้นปิดตาราง			
Adjusted R^2	4.11%	1.82%				
F value	6.0861**	3.2343**	2.5107	1.8318	6.6335**	3.4780**

***Significant at the .01 level (2-tailed); **Significant at the .05 level (2-tailed)

จากตาราง 3 พบว่า อัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ และมูลค่าตามราคาตลาดอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน (Model 3) เนื่องจากกำไรทางเศรษฐศาสตร์ซึ่งวัดด้วยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ มีการปรับกำไรทางบัญชีให้เป็นกำไรทางเศรษฐศาสตร์ โดยมีรายการปรับปรุงต่าง ๆ และรวมส่วนของต้นทุนแฝงร่วมในการคำนวณด้วย (Implicit Interest Cost) จึงสะท้อนให้เห็นว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ แต่จากการศึกษาพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน (Model 4) เนื่องจากลักษณะข้อมูลกำไรต่อหุ้นของกลุ่มตัวอย่างในช่วงเวลาที่ศึกษามีความผันผวนสูง จึงส่งผลต่อความสัมพันธ์

นอกจากนี้ ยังพบว่า อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน (Model 5) แต่จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทนและกำไรต่อหุ้น ผลการศึกษาพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน (Model 6) ที่กล่าวไว้เพราะว่า กำไรต่อหุ้นเป็นกำไรจากการดำเนินงานของกิจการ (กำไรทางบัญชี) ซึ่งไม่ได้สะท้อนถึงผลตอบแทนที่นักลงทุนต้องการ แต่มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน อันเนื่องจากมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์มีรายการปรับปรุงรายการทางบัญชี ให้เป็นกำไรทางเศรษฐศาสตร์ และคำนวณส่วนที่นักลงทุนต้องการเข้าไปด้วย ผ่านส่วนของต้นทุนส่วนของผู้ถือหุ้น

จากการศึกษายังพบว่า อัตราผลตอบแทนรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และมูลค่าตามราคาตลาดอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน (Model 7) แต่การศึกษาพบว่า กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนรวม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน (Model 8) ที่กล่าวไว้ กล่าวโดยสรุปคือ ผลการศึกษาในส่วนที่ 2 ทำให้ทราบว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน และอัตราผลตอบแทนรวม ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ นริศรา นันดาภิวัฒน์ (2551) พบว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Stern Stewart & Co. ที่ว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ เป็น KPI ที่บ่งชี้ผลงานได้อย่างเหมาะสม (ณัฐชา วัฒนวิไล, 2554) แต่กำไรต่อหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน และอัตราผลตอบแทนรวม เนื่องจากมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์เป็นมาตรวัดที่มีการปรับปรุงจากเกณฑ์กำไรทางบัญชีให้เป็นกำไรทางเศรษฐศาสตร์โดยมีรายการปรับปรุงตัวเลขทางบัญชี ได้แก่ รายการปรับปรุงทางบัญชีส่วนของ

การดำเนินงานและรายการปรับปรุงทางบัญชีในส่วนของเงินลงทุน อีกทั้ง คำนึงถึงส่วนของต้นทุนที่เป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสร่วมในการคำนวณต้นทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาลักษณะข้อมูลกำไรต่อหุ้นของกลุ่มบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการระดับดีเลิศ ในบางกิจการมีความผันผวนสูง แสดงจากข้อมูลเชิงสถิติเชิงพรรณนาจะเห็นได้ว่ากำไรต่อหุ้นมีการกระจายตัวของข้อมูลสูงสุด เนื่องจากในบางกิจการเป็นกิจการที่ประกอบกิจการโดยราคาสินค้าอ้างอิงกับราคาตลาดโลกที่มีความผันผวนสูง เช่น น้ำมัน ซึ่งส่งผลต่อผลการดำเนินงานหลักของกิจการ ทำให้กำไรต่อหุ้นมีความผันผวนมาก ตัวอย่างเช่น บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ที่มีการกระจายตัวของกำไรต่อหุ้นสูงสุด ($SD = 7.31$) ดังนั้น จากผลการศึกษาในส่วนของกำไรต่อหุ้น จึงไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน และอัตราผลตอบแทนรวม

สรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนซึ่งส่งผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และกำไรต่อหุ้น อันส่งความสัมพันธ์ดังกล่าวไปสู่การอธิบายผลตอบแทนหลักทรัพย์ ในกลุ่มบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการระดับดีเลิศ ที่ได้รับรางวัลต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีติดต่อกัน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553-2561 โดยใช้การทดสอบความสัมพันธ์ทางเศรษฐมิติ ด้วย Unbalanced Panel Data โดยวิธี Random Effect สามารถสรุปผลการศึกษารายบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการระดับดีเลิศ ได้ว่า โครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ และกำไรต่อหุ้น ในทิศทางตรงกันข้าม อันเนื่องมาจากโครงสร้างเงินทุนมีแหล่งที่มาของเงินทุน 2 แหล่ง คือ ส่วนของผู้ถือหุ้นและส่วนของหนี้สิน ที่มีต้นทุนแตกต่างกัน ต้นทุนส่วนของผู้ถือหุ้นมีความเสี่ยงมากกว่าต้นทุนส่วนของหนี้สิน ดังนั้น นักลงทุนจึงต้องการผลตอบแทนที่สูงกว่า แต่เมื่อการก่อหนี้เพิ่ม ในมุมมองทางด้านบัญชี กำไรต่อหุ้นจะลดต่ำลง เพราะมีต้นทุนทางการเงินที่กิจการจะต้องชำระเพิ่มขึ้น และในมุมมองทางด้านเศรษฐศาสตร์ จะทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ลดต่ำลง เพราะมีต้นทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักที่สูงขึ้น จากผลการศึกษาดังกล่าว จึงส่งผลกระทบต่อเนื่องไปสู่การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และกำไรต่อหุ้น ส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนหลักทรัพย์ ซึ่งอธิบายด้วย อัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน และอัตราผลตอบแทนรวม จากผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า กำไรทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งวัดโดยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนดังกล่าว ทั้งอัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน และอัตราผลตอบแทนรวม แต่กำไรทางบัญชีซึ่งวัดโดยกำไรต่อหุ้นไม่สามารถอธิบายอัตราผลตอบแทนหลักทรัพย์ อันเนื่องจากการวัดด้วยมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์นั้น มีการปรับปรุงรายการทางบัญชีเพื่อให้เป็นกำไรทางเศรษฐศาสตร์ และมีการคิดต้นทุนด้วยต้นทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ซึ่งรวมส่วนของต้นทุนค่าเสียโอกาสของผู้ถือหุ้นเข้าไปด้วย จึงทำให้มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของผลตอบแทนหลักทรัพย์ได้ดีกว่ากำไรต่อหุ้น

สรุปโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์กับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และกำไรต่อหุ้นในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งนำความสัมพันธ์นี้ส่งทอดไปสู่การอธิบายอัตราผลตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน และอัตราผลตอบแทนรวมจะเห็นได้ว่า มูลค่าเชิงเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราผลตอบแทนหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นผลมากรายการปรับปรุงทางเศรษฐศาสตร์และต้นทุนค่าเสียโอกาสเข้าไปด้วย ทำให้กำไรทางเศรษฐศาสตร์ซึ่งวัดด้วย มาตรฐาน มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์สามารถอธิบายผลตอบแทนหลักทรัพย์ได้ ในขณะที่กำไรทางบัญชีที่วัดด้วยมาตรฐาน กำไรต่อหุ้นไม่สามารถอธิบายผลตอบแทนหลักทรัพย์ได้

ผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่นักลงทุนแล้ว ตลาดหลักทรัพย์ควรมีการนำเสนอข้อมูลมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ อาทิเช่น เปิดเผยข้อมูล มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ในสรุปข้อเสนอบริษัทจดทะเบียน เพื่อให้ให้นักลงทุนใช้ประกอบการตัดสินใจ

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐชา วัฒนวิไล. (2554). มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (Economic value added) KPI ที่บ่งชี้ผลงานได้อย่างเหมาะสม. *วารสารนักบริหาร*, 31(3), 164-170.
- นริศรา นันทาภิวัดน์. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างเงินทุนกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ (EVA) ซึ่งส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์และการจ่ายเงินปันผล กรณีศึกษา: บริษัทในกลุ่มธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์. วิทยานิพนธ์บัณฑิตยศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิกข์นิภา บุญช่วย และสุพรรณิกา สันป่าแก้ว. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการจ่ายเงินปันผลของกลุ่มหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษากลุ่มหลักทรัพย์พลังงานและสาธารณูปโภค. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 11(2), 1870-1879.
- วรณัฐ พรพัฒนะวัฒน์. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างเงินทุนกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ และการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจบริการ หมวดธุรกิจพาณิชยกรรม. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Alikhan, U. (2016). Is economic value added more associated with stock price than accounting earning? Evidence from Pakistan. *City University Research Journal*, 6(2), 204-216.
- Aravind, M. (2015). Relationship between EVA (Economic Value Added) and share prices of select companies in BSE-SENSEX - An empirical study. *Journal of Commerce & Accounting Research*, 4(3&4), 19-26.
- Goyal, A. M. (2013). Impact of capital structure on performance of listed public. *International Journal of Business and Management Invention*, 2(10), 35-43.

ตัวอย่างการพิมพ์บทความวิจัย (ฉบับที่ 2)

รูปแบบการพัฒนางองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง

นันทน์ภัท ลินจนาณรักษ์^{1*}, ดวงเดือน จันทรเจริญ²

ชมสุภัค ครุฑทะ³ และ ปรัชญนันท์ นิลสุข⁴

สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย¹

คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย^{2,3}

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ประเทศไทย⁴

* ผู้รับผิดชอบบทความ: s.nunnapat@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนางองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง (2) สร้างรูปแบบการพัฒนางองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง และ (3) ประเมินรูปแบบการพัฒนางองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันในการพัฒนางองค์กรนวัตกรรม คือ ผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มงาน และบุคลากรที่ปฏิบัติงานในกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง จำนวน 9 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และสร้างรูปแบบโดยสำรวจความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน ใช้เทคนิคเดลฟาย จำนวน 3 รอบ สังเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ นำมาสร้างรูปแบบฯ และประเมินรูปแบบฯ โดยสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน และปรับแก้รูปแบบฯตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปประเมินรูปแบบฯ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนางองค์กร จำนวน 346 คน โดยใช้เครื่องมือคือ แบบสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) สภาพปัจจุบันการพัฒนางองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง พบว่า มี 10 องค์ประกอบ ได้แก่ บทบาทของผู้นำ วิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และเป้าหมาย บุคลากรและทีมงานนวัตกรรม งบประมาณและรางวัลจูงใจ การจัดสรรทรัพยากรและเทคโนโลยี การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ ระบบการทำงานที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสร้างองค์กรนวัตกรรม สร้างวัฒนธรรม ค่านิยม และแรงกระตุ้นให้เกิดการพัฒนางองค์กรนวัตกรรม สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงานที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม และ ความเชื่อมโยงกับปัจจัยภายนอกและศักยภาพทางการตลาดขององค์กร (2) รูปแบบการพัฒนางองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง พบว่า รูปแบบ ประกอบด้วย 6 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ข้อมูลป้อนกลับ สิ่งแวดล้อม ผลลัพธ์ (3) ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินว่ารูปแบบฯ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ส่วนความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เห็นว่า รูปแบบฯ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนางองค์กร, องค์กรนวัตกรรม, รูปแบบการพัฒนางองค์กรนวัตกรรม

A Model for Developing Innovational Organization of the Revenue Cluster in Ministry of Finance

Nunnapat Sinjananuruk^{1*}, Duangduen Chancharoen²

Chomsupak Cruthaka³ and Prachyanun Nilsook⁴

Human Resource Development, Faculty of Human Resource Development,

Ramkhamhaeng University, Thailand^{1*}

Faculty of Human Resource Development, Ramkhamhaeng University, Thailand^{2,3}

Faculty of Technical Education, King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Thailand⁴

*Corresponding author: s.nunnapat@yahoo.com

Abstract

This dissertation aims to: (1) study the current conditions in the development of innovative organization for the Revenue Cluster, the Ministry of Finance (2) construct a model for innovative organization development by the researcher and (3) evaluate a model for innovative organization development of the Revenue Cluster in Ministry of Finance. The sample was the Revenue Cluster in Ministry of Finance including 3 departments: Revenue Department; Excise Department and Customs Department. This dissertation methodology consist of 3 phases. The first phase was theoretical synthesis and 9 specialist interviewed, the second used Delphi technique by 21 specialists opinion total 3 times by using the last time questionnaire which was analyzed by Median and Interquartile, the last used questionnaire to collect data and was analyzed by mean and standard deviation.

The findings are as follows: (1) The factors in the development of innovative organization for the Revenue Cluster, Ministry of Finance were 10 factors: leadership; strategy vision and goal; people and innovation team; budget and incentive; innovation resource and technology allocation; knowledge transfer; working system; innovation environment support; connectivity and marketing capability; and culture value and climate (2) The model for the innovative organization development for the Revenue Cluster, Ministry of Finance was consisted of six parts: input; process; output; outcome; feedback; and environment (3) The model was evaluated through focus group discussions with 10 experts to establish the model,also it was appropriate. Then, the model was evaluated by 346 people from the Revenue Cluster in Ministry of Finance for appropriateness and feasibility and found at high level.

Keywords: Organization Development, Innovation Organization, A Model of Developing Innovational Organization

คำว่า “บทนำ” ขนาด 14 พอนด์หนา
จัดให้อยู่กลางหน้า

บทนำ

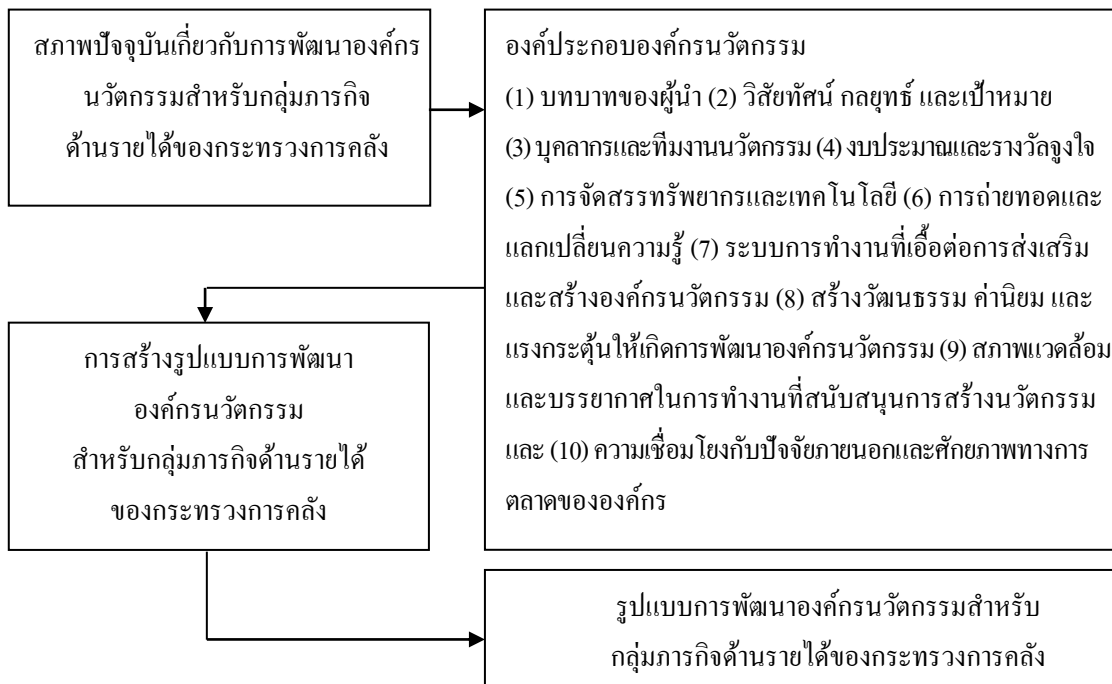
ปัจจุบันภาครัฐของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทางความคิดในทุกภาคส่วนจึงเกิดขึ้น โดยนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งด้านการให้บริการประชาชน และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน นวัตกรรมสามารถสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ เพิ่มรายได้ การเข้าถึงบริการภาครัฐ ดังนั้น เพื่อให้ภาครัฐได้ประโยชน์สูงสุดจากนวัตกรรม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกันพัฒนาและยกระดับภาครัฐในภาพรวมเพื่อให้ก้าวสู่โมเดลประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) (สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักวิชาการ, 2559) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภาครัฐต้องจัดระบบองค์กรให้มีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกัน มีจิตสมรรถนะสูง โดยใช้นวัตกรรมและดิจิทัลในการบริหารจัดการเพื่อให้ทุกภาคส่วนนำไปใช้ต่อยอด ในการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ บนพื้นฐานของการมีธรรมาภิบาล มีความรับผิดชอบ และตรวจสอบได้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) ซึ่งยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานที่จะขับเคลื่อนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ คือ การสร้างนวัตกรรมและการบริหารการเปลี่ยนแปลง กลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลังถือว่า เป็นหน่วยงานหลักที่มีผลต่อการขับเคลื่อนกลไกการทำงานขององค์กรภาครัฐที่สำคัญ โดยมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม และรายได้ต่าง ๆ ให้กับภาครัฐเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ อีกทั้ง ยังเป็นหน่วยงานที่มีความสัมพันธ์กับประชาชนโดยตรง การพัฒนาองค์กรให้เกิดความทันสมัยและรองรับกระแสยุคดิจิทัลจึงต้องสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการกับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต้องอาศัยทรัพยากรในแต่ละองค์กร ตลอดจนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้องค์กรสามารถพัฒนาตนเองจนกลายเป็นองค์กรนวัตกรรม (innovative organization) ได้ในที่สุด (Tidd, Bessant, & Pavitt, 2001) ที่ผ่านมากลุ่มภารกิจด้านรายได้ฯ ได้มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชนได้รวดเร็วขึ้น แต่บุคลากรยังขาดทักษะ ความเชี่ยวชาญ และไม่ได้มีแรงจูงใจ ที่สำคัญระบบการทำงานภาครัฐยังคงมีความซับซ้อน ดังนั้น ถ้ากลุ่มภารกิจด้านรายได้ฯ สามารถสร้างนวัตกรรมที่สามารถเชื่อมโยงระบบต่าง ๆ เข้าด้วยกันและทำเป็น One-stop Service เป็นการช่วยเหลือประชาชน ผู้ประกอบการ ให้รับบริการที่สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นและตอบสนองความต้องการ เพื่อเป็นการพัฒนาองค์กรให้สร้างความได้เปรียบ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจสร้างรูปแบบขององค์กรนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้เป็นต้นแบบของการพัฒนาองค์กรในกระทรวงการคลังภายใต้การสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทของประเทศ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหน่วยงานภาครัฐในการสร้างองค์กรนวัตกรรมที่ยั่งยืนและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เข้าถึง มีประสิทธิภาพ และสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้กับหน่วย

คำว่า “วัตถุประสงค์ของการวิจัย”
ขนาด 14 พอนด์หนา
จัดให้อยู่กลางหน้า

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง
2. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง
3. เพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำว่า “ภาพ 1” ขนาด 14 พอนด์หนา ตัวอักษรเอน จัดชิดซ้าย

“ข้อภาพ” ให้เว้นวรรค 1 เตะ และพิมพ์ต่อเนื่องด้วยอักษรขนาด 14 พอนด์ปกติ ตัวอักษรตรง

สามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อนำเสนอสิ่งที่มีคุณค่า

ต่อลูกค้าและตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างรวดเร็ว เป็นการสร้างความสามารถในการแข่งขันและการเติบโตทางธุรกิจในระยะยาวให้กับองค์กร โดยองค์กรพยายามมองหาหนทางนำเอาทรัพย์สินและทรัพยากรทั้งหลายที่มีอยู่ให้ผลประโยชน์และผลิตผลต่อองค์กรในปริมาณน้อยมาปรับปรุงใช้เพื่อให้ได้ผลตอบแทนและผลผลิตที่เพิ่มมากขึ้น และสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมในด้านต่าง ๆ โดยใช้การพัฒนาผลิตภัณฑ์ บริการ กระบวนการ ระบบ โครงสร้าง และนโยบายต่าง ๆ ให้เกิดการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าและความได้เปรียบในการแข่งขันกับองค์กรอื่นเพื่อความอยู่รอดในสิ่งแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลง (Robert, 1995; Vrakking, 1990)

จากการศึกษาแนวคิดการสร้างองค์กรนวัตกรรมจากนักวิชาการ และจากการศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง ผู้วิจัยบูรณาการแนวคิดเพื่อนำไปเป็นกรอบในการสร้างรูปแบบการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง ประกอบด้วย บทบาทผู้นำ วิสัยทัศน์ กลยุทธ์และเป้าหมาย บุคลากรและทีมงานนวัตกรรม งบประมาณและรางวัลใจ การจัดสรรทรัพยากรและเทคโนโลยี การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ ระบบการทำงานที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสร้างองค์กรนวัตกรรม สร้างวัฒนธรรม ค่านิยมและแรงกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาองค์กรนวัตกรรม สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงานที่สนับสนุนการสร้างวัฒนธรรม และความเชื่อมโยงกับปัจจัยภายนอกและศักยภาพทางการตลาดขององค์กร (Quinn, 1991; White & Bruton, 2007) ดังภาพ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development) มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง โดยการสำรวจความคิดเห็นกับผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มงาน และบุคลากรที่ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติของกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง ได้แก่ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร รวมจำนวน 9 คน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่กำหนดนโยบายและเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านนวัตกรรมขององค์กร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา

2. การสร้างรูปแบบการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง โดยการสำรวจความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ กลุ่มผู้อำนวยการ กลุ่มหัวหน้ากลุ่มงาน และกลุ่มนักวิชาการ จำนวน 21 คน โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีประสบการณ์ในการทำงานด้านนวัตกรรมองค์กรและการบริหารองค์กร ใช้เทคนิคเดลฟายเพื่อรวบรวมความคิดเห็นจำนวน 3 รอบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รอบที่ 1 คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง รอบที่ 2 คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และรอบที่ 3 คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พร้อมบอกตำแหน่งค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแต่ละข้อคำถาม และนำมาวิเคราะห์เพื่อนำข้อมูลมาสร้างเป็นร่างรูปแบบการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง

3. การประเมินรูปแบบการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง โดยการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องมีคุณสมบัติในสายงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานวัตกรรมและการบริหารองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน หลังจากนั้นจะทำการปรับแก้ไขร่างรูปแบบตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปการสำรวจความคิดเห็นกับผู้ให้ข้อมูลคือ กลุ่มผู้อำนวยการ กลุ่มหัวหน้างาน และกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีส่วนร่วมในการทำงานด้านนวัตกรรมตั้งแต่การกำหนดนโยบาย ไปจนถึงการนำไปปฏิบัติ โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน จำนวน 346 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้และความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) กำหนดเกณฑ์ยอมรับความเป็นไปได้และความเหมาะสมที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่า 3.50 เพื่อสรุปเป็นรูปแบบการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลังสามารถจำแนกตามองค์ประกอบ 10 องค์ประกอบ ดังนี้ (1) บทบาทของผู้นำ ได้แก่ สนับสนุนและส่งเสริมในการคิดสร้างสรรค์ผลงานด้านนวัตกรรม (2) วิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และเป้าหมาย ได้แก่ มีประเด็นการบริหารงานและการบริการและให้ความสำคัญกับความสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ (3) บุคลากรและทีมงานนวัตกรรม ได้แก่ ได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสร้างผลงานนวัตกรรม (4) งบประมาณและรางวัลจูงใจ ได้แก่ มีการใช้งบประมาณเพื่อจัดประกวดและให้รางวัลสำหรับผลงานที่ผ่านการตัดสินจากคณะกรรมการ มีการใช้งบประมาณเพื่อสร้างรางวัลจูงใจเป็นการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์นวัตกรรม และมีการใช้งบประมาณสร้างแรงจูงใจเพื่อขยายขีดความสามารถขององค์กรให้เกิดการแข่งขันจากนวัตกรรม (5) การ

จัดสรรทรัพยากรและเทคโนโลยี ได้แก่ การจัดสรรทรัพยากรและเทคโนโลยีอย่างไม่ทั่วถึงให้ความสำคัญในการจัดสรรทรัพยากรและเทคโนโลยีส่วนกลางมากกว่าส่วนภูมิภาค (6) การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ ได้แก่ มีการจัดอบรมหรือสัมมนาถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้และการจุดประกายความคิดเพื่อสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรม (7) ระบบการทำงานที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสร้างองค์กรนวัตกรรม ได้แก่ ระบบการทำงานมีความเชื่อมโยงกัน ส่งผลให้การสร้างและพัฒนาผลงานนวัตกรรมสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น (8) สร้างวัฒนธรรม ค่านิยม และแรงกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาองค์กรนวัตกรรม ได้แก่ มีการสร้างวัฒนธรรมที่เป็นองค์กรนวัตกรรมให้เกิดขึ้นภายในองค์กร และต้องส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงองค์ความรู้ของแต่ละหน่วย โดยเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระเพื่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกันต่อยอดเป็นนวัตกรรมได้ (9) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงานที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม ได้แก่ จัดสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมจากผู้นำน้อย เช่น ด้านบุคลากร อุปกรณ์ เทคโนโลยี เป็นต้น และ (10) ความเชื่อมโยงกับปัจจัยภายนอกและศักยภาพทางการตลาดขององค์กร ได้แก่ มีการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกเพื่อสร้างความท้าทายในการขับเคลื่อนนวัตกรรมให้องค์กรสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง

2. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลังโดยใช้เทคนิคเดลฟาย พบว่า ร่างรูปแบบประกอบด้วย 6 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ปัจจัยนำเข้า (input) ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ (1) บทบาทผู้นำ (2) วิสัยทัศน์ กลยุทธ์ เป้าหมาย (3) บุคลากรและทีมงานนวัตกรรม (4) งบประมาณและรางวัลใจ (5) การจัดสรรทรัพยากรและเทคโนโลยี (6) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศการทำงาน ส่วนที่ 2 กระบวนการ (process) ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ (1) กระบวนการถ่ายทอดความรู้ (2) ระบบการทำงานที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสร้างองค์กรนวัตกรรม (3) การสร้างวัฒนธรรม ค่านิยม และแรงกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาองค์กรนวัตกรรม ส่วนที่ 3 ผลผลิต (output) คือ การนำปัจจัยนำเข้าและกระบวนการไปใช้กับการปฏิบัติงานของกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง บุคลากรสามารถนำความรู้ ทักษะ และความริเริ่มสร้างสรรค์มาผสมผสานกับกระบวนการบริหารจัดการ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคหรือผู้รับบริการ ทำให้เกิดประสิทธิภาพ การทำงานที่ดีขึ้น และการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และมุ่งสร้างสรรค์พัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ให้ทันสมัย จนเกิดเป็นนวัตกรรมขึ้นประชาสัมพันธ์ ส่วนที่ 4 ผลลัพธ์ (outcome) ส่วน เริ่มพิมพ์หัวข้อด้วยการย่อหน้า 0.5 ส่วนที่ 6 สิ่งแวดล้อม (environment)

3. การประเมินรูปแบบการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง พบว่า

3.1 ผลการประเมินร่างรูปแบบฯ โดยการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ร่างรูปแบบมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ทุกองค์ประกอบ โดยกระบวนการดำเนินงานในบุคลากร (2) การพัฒนาวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

พิมพ์ข้อ 3.1 ให้ตรงกับอักษรตัวแรกของข้อความในข้อ 3 ในกรณี ที่มีข้อ 3.1.1 ให้พิมพ์หัวข้อตรงกับอักษรตัวแรกของข้อความในข้อ 3.1 ยกตัวอย่าง

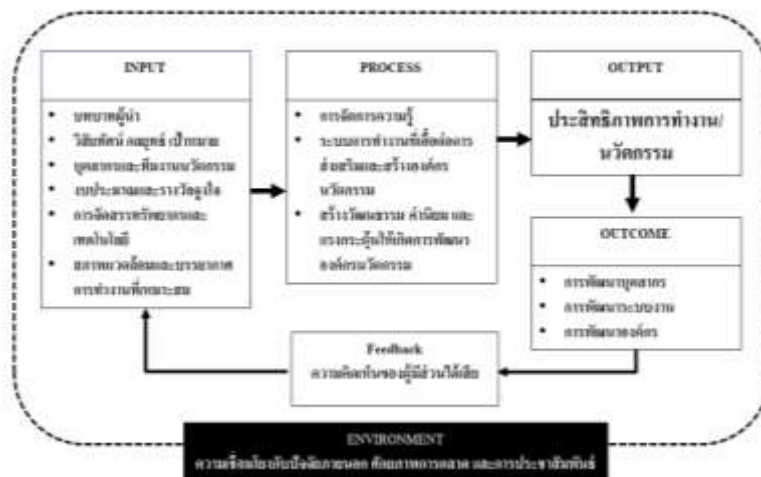
3. การประเมิน ...

3.1 ผลการประเมิน ...

3.1.1 ผลการประเมิน ...

3.1.1.1 ผลการประเมิน ...

นำปัจจัยนำเข้าป้อนเข้าสู่ด้วย 3 ส่วน ได้แก่ (1) การพัฒนาอุมูลสะท้อนกลับเพื่อช่วยให้นำไป (stakeholder) ได้แก่ ผู้รับบริการ ำมาสู่ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งระบบ ะชาสัมพันธ์ ดังแสดงในภาพ 2

ภาพ 2 รูปแบบการพัฒนางานองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง

3.2 ผลการประเมินร่างรูปแบบโดยพบว่า (1) บุคลากรกลุ่มภารกิจด้านรายได้มีความด้านตามองค์ประกอบที่ พิมพ์ข้อ 3.2 ให้ตรงกับอักษรตัวแรกของข้อความในข้อ 3 ข้อมูลป้อนกลับ สิ่งแวดล้อม และผลลัพธ์ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และ (2) บุคลากรกลุ่มภารกิจด้านรายได้มีความคิดเห็นว่า ร่างรูปแบบมีความเป็นไปได้ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงด้านตามองค์ประกอบหลัก พบว่า ปัจจัยนำเข้าในภาพรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ กระบวนการ ผลผลิต ข้อมูลป้อนกลับ สิ่งแวดล้อม และผลลัพธ์ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

รูปแบบการพัฒนางานองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง ประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้ (1) ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ด้านบทบาทผู้นำ ด้านวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ เป้าหมาย ด้านบุคลากรและทีมงานนวัตกรรม ด้านงบประมาณและรางวัลจูงใจ ด้านการจัดสรรทรัพยากรและเทคโนโลยี และด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการทำงานที่เหมาะสม (2) กระบวนการ ได้แก่ ด้านการจัดการความรู้ ด้านระบบการทำงานที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสร้างองค์กรนวัตกรรม และด้านสร้างวัฒนธรรม ค่านิยม และแรงกระตุ้นให้เกิดการพัฒนางานองค์กรนวัตกรรม (3) ผลผลิต (4) ผลลัพธ์ ได้แก่ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านพัฒนาระบบ และด้านพัฒนาองค์กร (5) ข้อมูลย้อนกลับ ได้แก่ ด้านผู้รับบริการ ด้านผู้บริหาร และด้านผู้ปฏิบัติงาน (6) สิ่งแวดล้อม ได้แก่ ด้านความเชื่อมโยงกับปัจจัยภายนอก ด้านศักยภาพทางการตลาด และด้านประชาสัมพันธ์ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยนำเข้า มีความสำคัญต่อการทำให้เกิดนวัตกรรมขึ้นในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มภารกิจด้านรายได้ฯ เป็นหน่วยงานภาครัฐ โดยนโยบายและแผนยุทธศาสตร์จะถูกกำหนดมาจากผู้บริหารระดับสูง ดังนั้นถ้ามีผู้นำเห็นความสำคัญในการใช้นวัตกรรมในการขับเคลื่อนองค์กร แล้วถ่ายทอดกลยุทธ์ เป้าหมายมายังผู้ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งสนับสนุนทั้งในเรื่องของ บุคลากรงบประมาณรางวัล เทคโนโลยี และการฝึกอบรม จะทำให้ผู้ปฏิบัติพร้อมในการขับเคลื่อนองค์กรเข้าสู่การเป็นองค์กรนวัตกรรม สอดคล้องกับ Kuczmarski (2003) ที่อธิบายภาพรวมขององค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างนวัตกรรม ที่ต้องมีผู้บริหารที่สนับสนุนและมีทัศนคติที่

ดี มีความมุ่งมั่นในการสร้างวัฒนธรรม ค่านิยมในการสร้างนวัตกรรม โดยมีการสร้างสินค้าใหม่โดยใช้เทคโนโลยีเข้าช่วย และมีการให้รางวัลแก่ผู้มีส่วนสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ และลูกค้าจะเป็นผู้ผลักดันให้เกิดการพัฒนากระบวนการ และมีกระบวนการประเมินนวัตกรรม

กระบวนการ เป็นกระบวนการที่หล่อหลอม ปลุกฝัง ทำให้เกิดนวัตกรรมขึ้น ทั้งนี้ กลุ่มภารกิจด้านรายได้ฯ ต้องมีการจัดระบบการเรียนรู้ในองค์กร เพื่อให้บุคลากรสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา มีการสร้างและสนับสนุนบรรยากาศที่ทำให้เกิดแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน สอดคล้องกับ Sherwood (2001) ที่กล่าวว่า กระบวนการนวัตกรรม เป็นกระบวนการสร้างความคิดใหม่ ๆ วิเคราะห์เพื่อหาโอกาส ทำการคัดเลือก และปรับเปลี่ยนความคิดไปสู่แนวทางการทำงานหรือการปฏิบัติงานจริง

ผลผลิต เป็นการนำปัจจัยนำเข้าและกระบวนการไปใช้กับการปฏิบัติงานของบุคลากรกลุ่มภารกิจด้านรายได้ของกระทรวงการคลัง บุคลากรจะสามารถนำความรู้ ทักษะ และความริเริ่มสร้างสรรค์มาผสมผสานกับกระบวนการบริหารจัดการ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคหรือผู้รับบริการ ทำให้เกิดประสิทธิภาพการทำงานที่ดีขึ้น และการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และมุ่งสร้างสรรค์พัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ให้ทันสมัย จนเกิดเป็นนวัตกรรมขึ้น สอดคล้องกับแนวคิด Dundon (2002) ที่กล่าวว่า นวัตกรรม คือ การที่ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ กระบวนการผลิตใหม่ เป็นการนำเสนอสิ่งใหม่ วิธีการใหม่ โดยการรวมตัว ผสมผสาน หรือการสังเคราะห์ความรู้ที่มีอยู่หรือความรู้ที่ไม่เคยมีมาก่อน ทั้งยังเป็นกระบวนการของการนำความคิดที่มีประโยชน์และเปลี่ยนความคิดออกมาสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า บริการ และวิธีการดำเนินงาน

ผลลัพธ์ ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาระบบงาน และการพัฒนาองค์กร ทั้งนี้ กลุ่มภารกิจด้านรายได้ฯ ควรเริ่มพัฒนาที่บุคลากร เมื่อบุคลากรเกิดความเชี่ยวชาญจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการและองค์กรต่อไป สอดคล้องกับ Hannah and Lester (2009) ที่ให้ความสำคัญการพัฒนาบุคลากรเป็นการพัฒนาในระดับต้น และสนับสนุนให้บุคลากรได้เข้ามามีส่วนในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและการปฏิบัติงาน แล้วทำให้เกิดศูนย์กลางการเรียนรู้ที่เป็นเครือข่ายในองค์กรเพื่อให้มีการสร้างความรู้ การแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดความรู้ จนเกิดเป็นระบบเพื่อให้เกิดการนำความรู้ไปประยุกต์

ข้อมูลย้อนกลับ ได้แก่ ผู้รับบริการ ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้เนื่องจากกลไกการบริหารองค์กรนวัตกรรมจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลักทางด้านผู้บริหารในการสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการภายใต้สภาพแวดล้อมที่สัมพันธ์กับปัจจัยภายนอกและศักยภาพทางด้านการตลาด สอดคล้องกับแนวคิดของ Holder and Matter (2008) ที่ต้องการประเมินผลงานที่เชื่อมโยงกับความสำเร็จของงานที่เกี่ยวข้องนวัตกรรมโดยเน้นการประเมินเพื่อการพัฒนา เพื่อให้พนักงานได้มีการปรับปรุงผลการปฏิบัติงานของตน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะได้รับประโยชน์จากความสำเร็จขององค์กร

สิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความเชื่อมโยงกับปัจจัยภายนอก ศักยภาพการตลาด และการประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้เนื่องมาจากรัฐบาลมียุทธศาสตร์ชาติที่จะพาประเทศให้เข้าสู่ประเทศไทย 4.0 กลุ่มภารกิจด้านรายได้ฯ เป็นหน่วยงานหลักในการจัดเก็บภาษีและนำเงินที่ได้ไปใช้ในการขับเคลื่อนนโยบาย ซึ่งการขับเคลื่อนจะต้องมีการศึกษาสภาพแวดล้อมในปัจจุบันถึงความต้องการของผู้รับบริการมีลักษณะอย่างไร และต้องสร้างนวัตกรรมเพื่อมาตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ สอดคล้องกับแนวคิดของ Kash (1989) ได้กล่าวว่า นวัตกรรม เป็นผลของขั้นตอนที่เกิดจากการรวบรวมความคิด ออกแบบ พัฒนา ผลิต และใช้งาน เป็นการแปลงความคิดไปสู่ความเป็นไปได้จริงทางการตลาด

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. องค์ประกอบของการพัฒนาองค์กรนวัตกรรมควรเพิ่มเติมตัวชี้วัดแห่งความสำเร็จเพื่อให้ครอบคลุมกับระบบการทำงาน และสามารถประเมินผลการเป็นองค์กรนวัตกรรมของกลุ่มภารกิจด้านรายได้ฯ

2. แนวทางการใช้รูปแบบการพัฒนางานองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ฯ ควรกำหนดรายละเอียดแผนงานกรอบระยะเวลา มอบหมายบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านนวัตกรรม เพื่อให้การดำเนินงานมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพปัจจุบัน

3. ผลลัพธ์ของการพัฒนางานองค์กรนวัตกรรมสำหรับกลุ่มภารกิจด้านรายได้ฯ ควรกำหนดรายละเอียดหรือองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร การพัฒนาระบบงาน และการพัฒนางานองค์กร เพื่อให้กระทรวงการคลังสามารถนำข้อมูลไปบรรจุลงในแผนพัฒนาของกระทรวงการคลังด้านการพัฒนางานองค์กรนวัตกรรม

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *เอกสารประกอบ การประชุมรับฟังความคิดเห็นร่างแผนยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักวิชาการ. (2559). *ภาครัฐไทยกับการก้าวเข้าสู่รัฐบาลดิจิทัล*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

Dundon, E. (2002). *The seeds of innovation: Cultivating the synergy that fosters new ideas*. New York: AMACOM.

Hannah, S. T., & Lester, P. B. (2009). A multilevel approach to building and leading learning organizations. *Leadership Quarterly*, 20, 34-38.

Holder, B. J., & Matter, G. (2008). *The innovative organization*. Retrieved August 11, 2017, from <http://www.geocities.com/CollegePark/Library/1048/innova.html>

Kash, D. E. (1989). *Perpetual innovation: The new world of competition*. New York: Basic.

Kuczmarski, T. D. (2003). What is innovation? And why aren't companies doing more of it?. *Journal of Consumer Marketing*, 20(6), 546-541.

Quinn, J. B. (1991). Managing innovation: Controlled Chaos. *Harvard Business Review*, 63(3), 17-28.

Robert, M. (1995). *Product innovation strategy pure and simple: How winning companies outpace their competitors*. New York: McGraw-Hill.

Sherwood, D. (2001). *Smart things to know about innovation & creativity*. New York: Capstone.

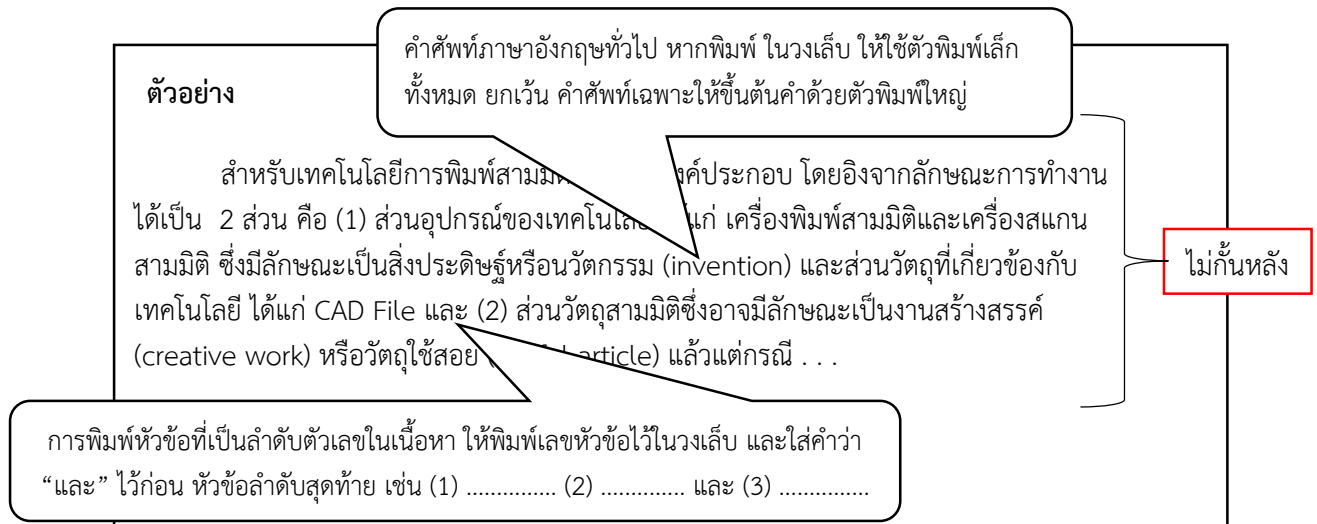
Tidd, J., Bessant, J., & Pavitt, K. (2001). *Managing innovation: Integrating technological, market and organizational change* (2nd ed.). Chichester, United Kingdom: John Wiley.

Vrakking, W. J. (1990). The innovative organization. *Long Range Planning*, 23(2), 94-102.

White, M. A., & Bruton, G. D. (2007). *The management of technology and innovation: A strategic approach*. Toronto, Ontario, Canada: Thomson South-Western.

การพิมพ์อ้างอิงในเนื้อหาและการพิมพ์เอกสารอ้างอิงในท้ายบทความ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การพิมพ์อักษรทั่วไป ให้พิมพ์ขีดซ้าย (ไม่กั้นหลังหน้ากระดาษ)

การอ้างอิงในเนื้อหา (in-text citations)

1. ตำแหน่งการอ้างอิงในเนื้อหา โดยส่วนใหญ่ที่พบ จะอ้างอิงอยู่ 2 ลักษณะคือ อ้างอิงในวงเล็บ และ อ้างอิงนอกวงเล็บ (การอ้างอิงในเนื้อหาของบทความ ไม่ควรใช้ “การอ้างถึงใน”)

ตัวอย่าง การอ้างอิงในวงเล็บ

. . . (วิทยา นภาศิริกุลกิจ, 2523) . . .
. . . (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และจรรยา สุวรรณทัต, 2520) . . .
. . . (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะศึกษาศาสตร์, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน, 2547) . . .
. . . (Ramkhamhaeng University, Office of Rector, 1996) . . .

การอ้างอิงหน่วยงาน ให้เริ่มจากหน่วยใหญ่ ไปหน่วยเล็ก โดยคั่นด้วยเครื่องหมาย comma

ชาวต่างชาติ ให้อ้างเฉพาะนามสกุล ไม่ระบุชื่อตัว

. . . (Robbins, 1976) . . .
. . . (Narver & Slater, 1990) . . .

ในวงเล็บผู้แต่งมากกว่า 1 คน ให้ใช้เครื่องหมาย “&”

. . . (Gran, Green, & Nodd, 1989) . . . . . (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2010) . . .

ในวงเล็บ ถ้าผู้แต่งมากกว่า 2 คน ให้ใช้เครื่องหมาย comma ก่อน &

ตัวอย่าง การอ้างอิงนอวงเล็บ

... วิทยา นภาศิริกุลกิจ (2523) ...
 ... ดวงเดือน พันธุนาวิน และจรรยา สุวรรณทัต (2520) ...
 ... มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะศึกษาศาสตร์, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน (2547) ...
 ... Ramkhamhaeng University, Office of Rector (1996) ...
 ... Robbins (1976) ...
 ... Narver and Slater (1990) ...

ชาวต่างชาติให้อ้างเฉพาะ
นามสกุล ไม่ระบุชื่อตัว

การอ้างอิงหน่วยงาน ให้เริ่มจากหน่วยใหญ่ ไปหน่วยเล็ก
โดยคั่นด้วยเครื่องหมาย comma

นอวงเล็บผู้แต่งมากกว่า 1 คน ให้ใช้เครื่องหมาย “and”

... Gran, Green, and Nodd (1989) ... Hair, Black, Babin, and Anderson (2010)

นอวงเล็บ ถ้าผู้แต่งมากกว่า 2 คน ให้ใช้เครื่องหมาย comma ก่อน and

2. การอ้างอิงในเนื้อหาครั้งแรก และครั้งถัดไป

ตัวอย่าง ผู้แต่งเป็นชาวไทย

ผู้แต่ง	การเขียนอ้างอิงครั้งแรก	การเขียนอ้างอิงครั้งถัดไป
ผู้แต่ง 1 คน	(วิทยา นภาศิริกุลกิจ, 2523) หรือ วิทยา นภาศิริกุลกิจ (2523)	(วิทยา นภาศิริกุลกิจ, 2523) หรือ วิทยา นภาศิริกุลกิจ (2523)
ผู้แต่ง 2 คน	(ดวงเดือน พันธุนาวิน และจรรยา สุวรรณทัต, 2520) หรือ ดวงเดือน พันธุนาวิน และจรรยา สุวรรณทัต (2520)	(ดวงเดือน พันธุนาวิน และจรรยา สุวรรณทัต, 2520) หรือ ดวงเดือน พันธุนาวิน และจรรยา สุวรรณทัต (2520)
ผู้แต่ง 3-5 คน	(โสธร ประเสริฐ, ปรีชา อารีกุลและอุทัย เกตุนิติ, 2524) หรือ โสธร ประเสริฐ, ปรีชา อารีกุลและอุทัย เกตุนิติ (2524)	(โสธร ประเสริฐและคนอื่น ๆ, 2524) หรือ โสธร ประเสริฐและคนอื่น ๆ (2524)
ผู้แต่งตั้งแต่ 6 คน ขึ้นไป	(ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และคนอื่น ๆ, 2529) หรือ ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และคนอื่น ๆ (2529)	(ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และคนอื่น ๆ, 2529) หรือ ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และคนอื่น ๆ (2529)

3. การอ้างอิงในเนื้อหา กรณีเอกสารที่ใช้อ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่าง		
ผู้แต่ง	ชื่อผู้แต่งจากต้นฉบับ	การพิมพ์อ้างอิงในเนื้อหา
ชาวต่างชาติ	Masoodul Hassan, Nilüfer Vatansever Toylan, Fatih Semerciöz, and Ibrahim Aksel ตีพิมพ์ปี ค.ศ. 2012	ให้พิมพ์เฉพาะนามสกุล ไม่ระบุชื่อตัว เช่น (Hassan, Toylan, Semerciöz, & Aksel, 2012) หรือ Hassan, Toylan, Semerciöz, and Aksel (2012)
ชาวไทยเขียนเอกสาร เป็นภาษาอังกฤษ โดยตีพิมพ์ในประเทศ	Sivaporn Keowsangk ตีพิมพ์ปี ค.ศ. 2001	ให้พิมพ์ชื่อ-สกุล เต็ม ไม่ย่อ เช่น (Sivaporn Keowsangk, 2001) หรือ Sivaporn Keowsangk (2001)
ชาวไทยเขียนเอกสาร เป็นภาษาอังกฤษ โดยตีพิมพ์ ต่างประเทศ	Sooksan Kantabutra ตีพิมพ์ปี ค.ศ. 2019	ให้พิมพ์เหมือนชาวต่างชาติ เช่น (Kantabutra, 2019) หรือ Kantabutra (2019)

การเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (references)

ให้ผู้เขียนนำรายการที่อ้างอิงไว้ในเนื้อหาบทความไปจัดทำเอกสารอ้างอิงด้านท้ายบทความ โดยเรียงเอกสารภาษาไทย (เรียงตามพจนานุกรมภาษาไทย ตั้งแต่ ก. ถึง ฮ.) ขึ้นก่อน แล้วต่อด้วยเอกสารภาษาอังกฤษ (เรียงตาม dictionary ตั้งแต่ A-Z)

โดยเอกสารภาษาอังกฤษ หากขึ้นต้นด้วย Article (a, an, the) ให้ใช้คำถัดไป ในการเรียงลำดับเอกสาร ยกตัวอย่างเช่น The University of Texas at Austin จะใช้ตัวอักษร U ในการเรียงลำดับ หรือ The Poetics and Linguistics Association จะใช้ตัวอักษร P ในการเรียงลำดับ เป็นต้น

หมายเหตุ: เอกสารที่อ้างอิงไว้ในเนื้อหาจะต้องปรากฏอยู่ในรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกเล่ม (ชื่อผู้แต่งกับปีพิมพ์ต้องตรงกันทั้งสองแห่ง)

การเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

หนังสือ หรือ รายงานการวิจัยที่พิมพ์โดยหน่วยงานของมหาวิทยาลัย

ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

กัมมันต์ พันธุมจินดา, มีชัย ศรีใส, สุพัฒน์ โอเจริญ และช่อเพ็ญ เตโชหาร. (2537).

ประสาทกายวิภาคศาสตร์พื้นฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สัมประสิทธิ์การพิมพ์
เฉลิม เฝ่อจละนันท์. (2538). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการการใช้สารสนเทศ
ทางการศึกษาของผู้บริหารในมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, สำนักงานอธิการบดี, กองแผนงาน.

ธีระ ศรีธรรมรักษ์. (2543). การผลิตและการพิมพ์ตำรา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
สถาบันวิจัยและพัฒนา.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2552). HiPPs: มุ่งสู่ทศวรรษแห่งการบริหาร

กำลังคนคุณภาพภาครัฐ. นนทบุรี: สำนักพิมพ์โกลบอลอินเตอร์คอมมิวนเคชั่น.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, ศูนย์นักบริหารระดับสูง. (2558). รายงานประจำปี
ระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558. นนทบุรี: ผู้แต่ง.

Barnard, C. I. (1938). *The functions of the executive*. Cambridge, MA: Harvard
University Press

Dumas, J. S., & Redish, J. (1999). *Technical writing* (4th ed.). New York: Intellect.

บทความจากวารสาร

ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ออก, เลขหน้า.

ทวีป อภิสิทธิ์. (2538). ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน. *วารสารการศึกษาตลอดชีวิต*, 17, 88-89.

ธัญชนก ศรีสวัสดิ์. (2556). การศึกษาแนวทางปฏิบัติในการดำรงรักษาบุคลากรที่มีสมรรถนะสูง:
กรณีศึกษาสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. *วารสารวิทยบริการ*,
24(3), 47-50

Blau, G., & Boal, K. (1989). Using job involvement and organization commitment
interactively to predict turnover. *Journal of Management*, 15(1), 115-127.

Smith, L. P. (1933). Sailing close to the wind. *Politics in Action*, 10, 80-102.

วิทยานิพนธ์

กมลรัตน์ นันทานุกูล. (2536). ผลกระทบของนโยบายการเงินต่อการเคลื่อนไหวของราคาตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เศรษฐวัฒน์ เอกคณานวงศ์. (2553). การจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถพิเศษ. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Sivaporn Keowsang. (2001). *A study of discrepancy levels in awareness of the importance in English utilization between business persons and business students*. Unpublished master's thesis, Ramkhamhaeng University, Bangkok.

Wayne, A. B. (2010). *Intent to say: An examination of the impact of job embeddedness, job satisfaction and job search on faculty retention at Christian colleges*. Unpublished doctoral dissertation, Anderson University.

Website

ชัชชัย พันธุ์เกตุ. (2553). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในยุคการแข่งขัน. ค้นเมื่อ 7 ธันวาคม 2553, จาก <http://www.hu.ac.th/cademic/article/HR/chatchai.htm>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *สกศ. กับการพัฒนาการศึกษาไทย*. ค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2545, จาก <http://www.balavi.co.th>

Balivi Natural Health Center. (2002) *Fasting for health*. Retrieved June 1, 2002, from <http://www.balave.co.th>

Duttagupta, R. (2005). *Identifying and managing your assets: Talent management*. Retrieved August 27, 2015. from http://www.buildingipvalue.com/05_SF/374_378.htm

Five Decades of Ramkhamhaeng University

and Multidisciplinary Approaches under COVID-19 Pandemic